09/06/2023

Γερόντισσα Γαβριηλία: Το πού τελειώνει η αγάπη και πού αρχίζει η ειδωλολατρεία είναι κάτι που πολλοί άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Όταν το άλλο πρόσωπο είναι πολύ προσφιλές, είναι αδύνατον να ευχαριστηθεί. Αυτή ακριβώς είναι η βάσις του προβλήματος. Αλλά η αγάπη που τρέφουμε σε άλλο πρόσωπο, δεν πρέπει ποτέ να φθάσει σε βαθμό ειδωλολατρίας.

Το πού τελειώνει η αγάπη και πού αρχίζει η ειδωλολατρεία είναι κάτι που πολλοί άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν.

Είμαστε ας πούμε γονείς κι έχουμε ένα παιδί. Και τ' αγαπούμε, τ' αγαπούμε, τ'

αγαπούμε… Κι ύστερα, αυτό το παιδί παίρνει την θέση του Θεού.

Το έχω δει πολλές φορές.

Γίνεται ένα μικρό είδωλο και ξεχνούμε τον Θεό γι’ αυτό το παιδί.

Κάποιος ήταν έτσι με το παιδί του. Το παιδί, το πήρε ο Θεός.

Ήταν κάτι τρομερό. Αλλά και η αφοσίωσις ήταν τρομακτική…

Θέλει πολλή προσοχή.

Χ. Τι γίνεται όμως Αδελφή μου όταν άγαπήσουμε έναν άνθρωπο, ένα φίλο, έναν σύντροφο και μια μέρα δούμε ότι δεν είναι αυτός που νομίσαμε. Λες και πέφτει μια μάσκα…

Γ .Γ. Δεν είναι έτσι. Ο άλλος δεν μας φταίει.

Γιατί εμείς αγαπάμε ένα ιδανικό και θέλουμε να το ενσαρκώσουμε σε έναν άνθρωπο.

Τον θαυμάζουμε ενώ δεν είναι άξιος θαυμασμού.

Κι αφού τον θαυμάσουμε και τον θαυμάσουμε κι έρθει και η τριβή και τον γνωρίσουμε καλύτερα, πέφτει μια μέρα από το βάθρο που του κάναμε, κι εμείς… θυμώνουμε μαζί του!

Αυτός όμως δεν φταίει κατ’ αρχήν.

Φταίμε εμείς που με την φαντασία μας τον βάλαμε πάνω στο βάθρο.

Τον κάναμε ένα είδωλο, τον θαυμάσαμε κι ύστερα τον ρίξαμε κάτω…

Ενώ αυτός ήταν, είναι και θα είναι αυτός που είναι!

Απόσπασμα από το βιβλίο η «Γερόντισσα Γαβριηλία, η Ασκητική της Αγάπης» των εκδόσεων Πορφύρα.

Πηγή: Pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κεντρική φωτογραφία: Γερόντισσα Γαβριηλία (1897-1992).